

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla az Ernszt és Tóth Ügyvédi Iroda (.....) által képviselt felperesnek a Dr. Nagy Rajmund Ügyvédi Iroda (.....) által képviselt alperes elleni vállalkozói díj megfizetése iránti perében a Fővárosi Bíróság 2010. november 2. napján kelt 19.G.41.250/2008/60. számú ítélete ellen az alperes által benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 800.000 (Nyolcszázezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Alperes, mint megrendelő és felperes, mint vállalkozó között az alperes tulajdonát képező,, a és a szám alatt lévő gázmotoros erőtelepek üzemeltetésére és a BHK aggregát gépcsoportokon kívüli berendezések teljes értékű gépészeti, villamos és irányítástechnikai karbantartására. A 2005. december 15-én kelt 1007/2/2005. számú, a 2006. január 11-én kelt 501/1/2005., 502/1/2005, 503/1/2005. számú szerződések pontosan, részletesen tartalmazzák a vállalkozás tárgyát, annak tartalmát, kereteit és a vállalkozó díját, melyet a II. fejezetben részletezett tartalommal üzemórára vonatkozó díjszámítás szerint határoztak meg. A szerződések IV. pontja tartalmazta a fizetési feltételeket, mely szerint a vállalkozónak a tárgyhavi üzemóráról a tárgyhót követő hónapban teljesítési jegyzőkönyvet kellett készítenie a megrendelővel, a megrendelő által elismert

üzemóra alapján állította ki a vállalkozó a számlát, amelyet 20 napon belül átutalással kellett kiegyenlíteni. A szerződések 7. pontja tartalmazta azok hatályba lépését és tartamát, mely szerint a szerződés a berendezések 80.000 üzemórájáig tart, kivéve, ha azt a megrendelő felmondja. A felmondás időtartama a megrendelő részéről hat hónap, mely az írásbeli felmondás beérkezését követő hónap 1. napján kezdődik. A felek 2007. évben a szerződéseket módosították, többek között az üzemóra díj tekintetében.

Alperes a 2007. októberi vállalkozói díjat a úti és a úti erőtelepek vonatkozásában, 2007. novemberétől pedig egyik erőtelep vonatkozásában sem fizette meg.

2008. január 9-én a felek, továbbá a perben nem álló, az erőtelepek termelés irányítását ellátó Kft. képviselői egyeztetést tartottak, amelyen az alperes a karbantartásra vonatkozó költségek részletes kimutatását kérte, melyet a felperes visszautasított.

Az alperes 2008. január 30-ával egy hónapos felmondási idővel mind a négy telepre vonatkozó szerződést felmondta.

A felperes 2008. február 29-ig üzemeltette az erőtelepeket, ekkor a felek átadás-átvételi jegyzőkönyvet vettek fel, melyben rögzítésre került, hogy 2008. február 26. és 27. napján az alperes megbízottjai helyszíni bejárást tartottak mind a négy telepen, megállapították az erőművek rendeltetésszerű működését, s azt, hogy az átvételnek, a további rendeltetésszerű működésnek nincs akadálya, a később felmerülő hibákról 2008. március 14-ig vállalták a felperes tájékoztatását.

Az alperes 2008. február 26-án az Kft-vel kötött szerződést az erőtelepek üzemeltetésére és karbantartására és 2008. március 6-án azokat átadta az új vállalkozónak. A jegyzőkönyv rögzítette az építészeti, környezetvédelmi hibákat, hiányosságokat, a gépészeti, elektromos hibákat, hiányosságokat is. Azok megszüntetésére, illetve fejlesztési munkálatok elvégzésére az alperes 2008. március 14-én külön vállalkozási szerződést kötött az Kft-vel a vállalkozói díját 39.500.000 forint+áfa összegben állapították meg, amelyet az alperes 2008. augusztus 8. és november 24. között részletekben megfizetett.

A felperes fizetési meghagyással, majd keresettel 105.421.948 forint vállalkozói díj és ennek 2007. december 9-től számított késedelmi kamata és a perköltség megfizetésére kérte kötelezi az alperest.

Az alperes a 2009. január 30-án kelt előkészítő iratában hibás teljesítésből eredő kár megfizetése címén beszámítási kifogással élt a felperesi keresettel szemben 47.400.000 forint tőkeösszeg és kamatai tekintetében. Előadta, az Kft-vel felvett 2008. március 6-i átadás-átvételi jegyzőkönyvben rögzített hibák, hiányosságok a felperes üzemeltetése során a felperes karbantartási, üzemeltetési feladatainak hiányos teljesítése miatt a szakszerűtlen, hibás üzemeltetésből, karbantartásból adódóan keletkeztek, mely hibák javításáért külön szerződés alapján bruttó 47.000.000 forint vállalkozói díjat fizetett meg az Kft-nek.

Az elsőfokú bíróság a 2009. április 28-án meghozott és a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.457/2009/4. sorszámú részítéletével helybenhagyott részítéletével kötelezte az alperest - a beszámítást meghaladó - 58.021.948 forint tőke és ennek 2007. december 9-től járó késedelmi kamatai megfizetésére. Az alperes a teljes tőkeösszeget, valamint 676.665 forint kivételével a teljes kamatösszeget megfizette 2009. december 11. és 2010. január 20. közötti időszakban.

A felperes ezt követően a beszámítási kifogás tárgyában folytatott eljárásban a keresettől elállt, ehhez az alperes hozzájárult.

A beszámítási kifogásában megjelölt igényét az alperes viszontkeresettel érvényesítette a Ptk. 310. § és 339. §-ra utalva.

Az elsőfokú bíróság tanúként hallgatta meg az Kft. képviselőjét, illetve az Kft-vel alvállalkozói viszonyban lévő s igazságügyi szakértői bizonyítást rendelt el.

A szakvélemény beérkezése után a szakértőt a tárgyaláson meghallgatta. A felperes az elkészített szakvéleményt vitatta, a viszontkereset elutasítását kérte és az alperes perköltségben való marasztalását. Hivatkozott az alperes szavatossági igénye elévülésére, az érvényesítéssel kapcsolatos késedelmére. Utalt a GK.41. számú állásfoglalásra, illetve a Ptk-ban a hibás teljesítés esetére meghatározott sorrendre is, melyet az alperes nem tartott be. Érdemben is vitatta a hibák fennállását, az új vállalkozóval felvett jegyzőkönyv valóságtartalmát. Előadta, a BHK-aggregát csoporttal kapcsolatos karbantartás feladatokat az Kft-nek kellett elvégeznie, az Kft. szerződéséhez kapcsolódó hibajegyzék nem volt hiteles, a hibajegyzéket sem fogadta el. Hangsúlyozta a 2008. február 29-i jegyzőkönyvben foglaltakat, amely színt megállapításra került, hogy a rendeltetésszerű működésnek nincs akadálya. A 2008. február végén hibátlan működő erőművekben március elejéig nem mehettek tönkre a szivattyúk. Alperes fejlesztés költségeit a felperesre nem terhelheti. Az Kft. a valós teljesítést egyébként sem bizonyította. A

hibajegyzékben rögzített hibák, hiányosságok valódisága a szakértő szerint sem volt megállapítható.

Az elsőfokú bíróság a 2010. november 2-án kelt 19.G.41.250/2008/60. számú ítéletével a viszontkeresetet elutasította és kötelezte az alperest, felperes részére 14.289.935 forint perköltség megfizetésére. Az ítélet indokolásában utalt arra, a Pp. 164. § (1) bekezdése értelmében az alperest terhelte annak bizonyítása, az erőtelepek üzemeltetésére, karbantartására kötött szerződést a felperes megszegte, a meghatározott hibák, hiányosságok valóban fennálltak és azok a felperes karbantartási, üzemeltetési feladatai nem megfelelő ellátásával összefüggésben merültek fel. Az elsőfokú bíróság kifejtette, a felperes alaptalanul hivatkozott az elévülésre, az 1. számú III. tétele szerint a hibás teljesítésre alapozott kár megtérítése iránti igényre nem vonatkoznak a szavatossági jogok érvényesítésére megszabott határidők. Az igényérvényesítés késedelmére vonatkozó felperesi kifogás azonban alapos, a GK.41. számú állásfoglalásban kifejtettek szerint. Alperes 2008. március 14-én már ismerte azt a hibalistát, amelyre a hibás teljesítésre vonatkozó tényállításait alapította. Nem merült fel olyan körülmény, mely a mulasztását kimentené. Egyebekben alperes kártérítési követelését érdemben sem látta megalapozottnak. E körben kifejtette, alperes kárigénye a javítási költségek megtérítésére irányult, tartalmilag azonos a Ptk. 306. § (3) bekezdése szerinti joggal. Alperes nem bizonyította a felperes hibás teljesítését. Alperes állításait cáfolta a helyszíni bejárásokról szóló 2008. február 29-i jegyzőkönyv is, melyben a négy erőteleppel kapcsolatban megállapításra került azok rendeltetésszerű működése, valamint az a tény, hogy az átvételnek és a további rendeltetésszerű működésnek nincs akadálya. Önmagában az alperes és az Kft. között létrejött vállalkozási szerződés melléklete szerinti felsorolásból nem következik, hogy az ott meghatározott műszaki tartalom elvégzésére a felperes hibás teljesítése miatt került sor. A vállalkozási szerződés egyébként is deklaráltan fejlesztési munkákat jelöl. az Kft. képviselője és tanúvallomása sem erősítette meg az alperesi előadást. A 2008. március 6-án felvett átadás-átvételi jegyzőkönyv nem alkalmas az erőművek 2008. február 26-i átadás-átvételi állapotának bizonyítására, mivel a jegyzőkönyv egyik aláírója alperes törvényes képviselője, aki érdekeltségén túlmenően tanúvallomása szerint az üzemeltetési munkák tekintetében laikus, a másik aláírója pedig az ugyancsak érdektelennek nem tekinthető képviselője volt. saját előadása szerint csak a úti telepen járt, egyes hibákra emlékezett, a megállapított gépészeti..... elektromos hibákra vonatkozóan közölte, azok vizuálisan nem észlelhetőek. A tanú egyebekben sem erősítette alperes előadását. Az átadás-átvételi állapot felderítése és az indokolt javítási költségek tekintetében kirendelt szakértő pedig úgy nyilatkozott, szakértői módszerekkel az eltelt idő múlása miatt nem állapítható meg, hogy fennálltak-e a 2008. márciusi felméréskor rögzített hibajelenségek.

Alperes nem tudta bizonyítani a felperesi hibás teljesítést, illetve, hogy annak kapcsán indokolt volt a 39.500 forint+áfa összegű vállalkozói díj, melyet az Kft. részére kifizetett. Így a viszontkereset elutasításának volt helye.

Az elsőfokú bíróság Pp. 78. § (1) bekezdése felhívása mellett kötelezte az alperest a felperes perköltségei megtérítésére, ebben a körben a viszontkereseti perérték alapján a felperes kereseti kérelme alapján megállapított ügyvédi munkadíjat, valamint a kereseti illetéket, továbbá a másodfokú bíróság által megállapított perköltséget vette figyelembe. A kereseti kérelemmel összefüggésben nem volt tekintettel a felperes elállására, arra ugyanis a keresetnek helyt adó részítélet jogerőre emelkedése után az alperesi teljesítésre figyelemmel került sor.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, annak tartalma szerint elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, másodlagosan az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte, valamint felperes marasztalását az eljárás költségeiben. A fellebbezés indokolásában kifejtette, az elsőfokú bíróság lényeges eljárási hibát vétett azzal, amikor a kirendelt igazságügyi szakértő felperes által is aggályosnak tekintett szakvéleménye alapján, az alperes által fenntartott további szakértői bizonyítás elrendelésére vonatkozó indítványt figyelmen kívül hagyva hozott ítéletet. A szakértő a szakvéleményében, illetve a tárgyaláson nem tudott egzakt megállapításokat tenni, ellentétes nyilatkozatokat tett. Rögzítésre került, a felperesi magán-szakértő is megjelent a szemle során, elismerte egyes hibák fennállását. Ilyen aggályos, hiányos, pontatlan szakvéleményre és nyilatkozatokra ítéletet nem alapíthatott volna az elsőfokú bíróság. A viszontkereset összecszerűségére szakértői bizonyítás elrendelése szükséges. E körben hivatkozott a Pp. 182. § (3) bekezdésére. A bizonyítási teher álláspontja szerint megfordult, alperes számlával, okiratokkal igazolta az Kft. teljesítését, amennyiben ezt vitatta felperes, úgy neki kellett volna bizonyítania, hogy ez nem történt meg, vagy nem az általa okozott hiányosságok elhárítása, kijavítása miatt került erre sor. A felperes a kötelezettségeit nem teljesítette, a hiányosságok miatt volt szükség a javításokra. Alperes kérte új szakértő kirendelését a másodfokú eljárás során, annak megállapítását, melyek voltak a felmondás idején fennállt hiányosságok, ezek oka a felperesi hibás teljesítésben keresendőek-e és ezek kijavítása milyen költséggel járna. Másodlagosan az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra utasítását kérte.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében hivatkozott arra, az alperesi fellebbezés, amely a „kereset elutasítását” kérte értelmezhetetlen, a támadott ítéletben „keresetnek helyt adó” ítéleti rendelkezés nincs. Alperes csak utóbb, fellebbezése részletes indokolásában kérte a viszontkeresetének történő helyt adást, de ez a fellebbezés kiegészítés már elkészt.

Így elsődlegesen ez okból a fellebbezés elutasítását kérte. Érdemben az első fokú ítélet helyes indokai alapján történő helyben hagyását kérte, hangsúlyozva további szakértői bizonyítás indokolatlan, értelmetlen, eredményre nem vezethet.

Kifogástalan, rendeltetésszerű állapotban adta át az erőműveket alperesnek. Megismételte az alperesi bizonyítékok hiányosságára, alperes perbeli magatartására vonatkozó korábbi előadását. Kérte az alperes perköltségben való marasztalását.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést nem találta megalapozottnak.

A Fővárosi Ítéltábla mindnek előtt rögzíti, a törvényes határidőben benyújtott fellebbezés tartalmában egyértelműen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására irányult, ezért annak utólagos részletes indokolása folytán nem tekinthető elkésettnek, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla érdemben elbírálta.

Az elsőfokú bíróság a perbeli jogvita eldöntéséhez szükséges tényállást megfelelő bizonyítást követően a perbeli adatok helyes értelmezésével, a Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti mérlegelésével helytállóan állapította meg és helyes jogi következtetésre jutott, mindenben helytálló határozatot hozott.

Az alperesi fellebbezésben foglaltakra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a következőkre mutat rá.

A viszontkeresettel érvényesített hibás teljesítésből eredő kár megtérítésére alapított ügyben a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a 2008. március 6-i jegyzőkönyvben rögzített hibák, hiányosságok felperes üzemeltetési, karbantartási feladatainak hiányos, szakszerűtlen ellátásából fakadnak. A Fővárosi Ítéltábla úgy ítélte meg, önmagában az a körülmény, hogy a 2008. február 29-i átadás-átvételi és a 2008. március 6-i jegyzőkönyv tartalmához képest az alperes a felperessel szemben a per megindításáig a kártérítési igényét nem érvényesítette, arra mutat, hogy a korábbi időszakban nem tekintette a hibákat a hibás teljesítésre visszavezethetőnek. Ugyanakkor a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok, úgy mint a tanúvallomások, a szakértői vélemény, az alperesnek a perben nem álló Kft-vel kötött vállalkozási szerződése és a 2008. március 6-i jegyzőkönyv sem alkalmasak a felperesi hibás teljesítés alátámasztására és kártérítési felelősségének megállapítására. A Fővárosi Ítéltábla a szakértőre vonatkozó fellebbezési előadás kapcsán rámutat, újabb szakértő kirendelése sem vezethetne eredményre, figyelemmel a kifejtettekre illetve arra, hogy a perbeli szakvélemény rögzíti, az eltelt idő múlása miatt szakértői módszerekkel a hibák 2008. márciusi fennállta nem állapítható meg.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése és 254. § (3) bekezdése alapján helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a pervesztes alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) b) pontja, (5) bekezdés és a 4/A. §-a alapján megállapított ügyvédi munkadíjból álló perköltség felperes részére történő megfizetésére.

Budapest, 2011. május 20.

. Rózsa Éva s. k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.
előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiss Sándorné
tisztviselő